

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین شهرستان سپیدان با رویکرد اصلاح روش کیفی با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های کاربردی در علوم کشاورزی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نرگس کریمی نژاد قصر الدشتی - دانشکده کشاورزی، بخش مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه شیراز

مسعود مسعودی - دانشکده کشاورزی، بخش مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه شیراز

مهدی صادقی - دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی تربیت مدرس، خوابگاه دانشجوی الغدیر، استان مازندران، شهرستان نور

خلاصه مقاله:

الگوی مدیریت نامناسب سرزمین و تغییر شدید کاربری اراضی، بحران های زیست محیطی از جمله آلودگی خاک، آب، پیشروی وحشت بار بیابان ها و کویرها، فرسایش ویرانگر خاک و کاهش استعداد و قابلیت سرزمین را سبب شده که با خروج از مدار توسعه و در یک حالت سیستمی گسترده، منابع آب، پوشش گیاهی، زندگی جانوری و فعالیت های تولیدی نسل های آتی را به شدت تحت شعاع قرار خواهد داد. براین اساس آمایش سرزمین با در پیش گرفتن رعایت اصول حفاظت از محیط زیست راهبردی مناسب در این جهت در برخواهد داشت. در این تحقیق، توان اکولوژیکی کاربری ها در شهرستان سپیدان واقع در استان فارس براساس مدل سیستمی رایج در آمایش سرزمین در محیط نرم افزار ArcGIS9.3 بدست آمد و در نهایت نقشه آمایش شهرستان براساس روش کیفی قیاسی اصلاح شده تعیین گردید. براساس نتایج بدست آمده کمترین و بیشترین درصد مساحت بدست آمده به ترتیب مربوط به کاربری های اکوتوریسم و مرتعداری می باشد. این پژوهش نشان داد که بهترین روش های ارزیابی، روش هایی هستند که عمل ارزیابی را با استفاده از مدل ارزیابی چند عامله و استفاده از عوامل موثر اکولوژیک (فیزیکی و زیستی) انجام می دهند. باید یاد آور شد که همواره بین محیط طبیعی و انتخاب بستر مناسب جهت توسعه ارتباط معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، توان اکولوژیکی، روش کیفی، سپیدان، سامانه اطلاعات جغرافیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/401602>

